

Ballagás (Haász Albert)

Ballagás, egy régi, szép szokás
megható, érzelmes búcsúzás.
Öleljük át az elmúlt éveket,
tovatűnt perceket, s mindazt,
mi nekünk oly sokat jelent;
az ifjúság bolondos álmait,
csapongó szárnyait, eltitkolt vágyait!

Elindulunk egy ismeretlen úton,
s nem tudjuk még, hogy mit hoz majd a sors.
De bármi jön, míg élünk - nem felejtjük
az iskolát, mely útnak indított,
az együtt eltöltött sok szép napot.

Rögtön jön az újabb felvonás.
Nincs szünet, csak díszletváltás.
Új partnerek, álarcok, jelmezek,
szokatlan helyzetek, s jól jön,
ha néha súgnak majd Neked.
Kevésnek jut igazi főszerep.
Meg kell ezt értened !
Hát ne veszítsd kedvedet !

Elindulunk egy ismeretlen úton,
s nem tudjuk még, hogy mit hoz majd a sors.
De bízni kell, és tiszta szívvel élni;
Keresni azt, mi tényleg boldogít,
enyhíteni olykor mások gondjait !

Reméljük még találkozunk,
s a szép időkre sokat gondolunk.
Reméljük még találkozunk,
s a szép időkre sokat gondolunk.